

Sensorveiledning: Mevit 3527: Norsk film; historie og analyse

Generisk:

Emnet gir en oversikt over sentrale trekk ved den norske filmens utvikling fra da de første filmene ble vist og fram til dagens norske filmproduksjoner. Emnet legger vekt på både estetiske og institusjonshistoriske forhold. Sentrale norske filmregissører fra pionerer som Rasmus Breistein og Tancred Ibsen til moderne filmskapere som Sara Johnsen og Joachim Trier vil bli underlagt spesiell oppmerksomhet. Den særegne norske kommunale film- og kinoinstitusjonen utgjør et annet fokuseringspunkt. Undervisningen består i forelesninger med tilhørende filmvisninger samt arbeid i seminargrupper med obligatoriske seminaroppgaver presentert i plenum.

Spesifikk sensorveiledning høsten 2018:

Studentene har to oppgaver der begge skal besvares. Den første oppgaven teller 75% og er rettet mot den seneste filmhistorien der omleggingen av det såkalte virkemiddelapparatet i norsk film ble gjort om med det resultat at offentlig støtte til norsk filmproduksjon ble samlet i ett fond. Norsk film A/S ble vedtatt nedlagt. Den såkalte 50/50- ordningen ble innført for å stimulere til en mer publikumsorientert filmproduksjon samtidig som en konsulentbasert støtte skulle sikre en viss andel støtte til den kunstnerisk ambisiøse filmen. Dette har historiske røtter i tiårene forut for årtusenskiftet der svingningene i publikumsinteressen overfor norske filmproduksjoner hadde vært store. Besøkstallene var svært lave på slutten av 1990-tallet, noe som bidro til at Kulturdepartementet ba konsultentselskapet Ernst & Young om å komme med en utredning som resulterte i endringene pekt på ovenfor. Filmstøtten ble økt, produksjonsvolumet ble på kort tid doblet, sjangerfilmene fikk et oppsving og publikumstallene gikk merkbart opp.

Den andre oppgaven peker mot metodeboken i filmhistorie: ”Den levende fortiden” der det er spesielt ett kapittel som dreier seg om film som historisk kilde. Sentrale begreper er film som ”levning” og film som ”beretning”.